

Betere mensen worden Romeinen 8.1-11

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2017

Gisteren typte ik in Google de woorden: "Een beter mens worden." Ik kreeg miljoenen resultaten. Pagina's met titels als: 15 manieren om een beter mens te worden, 9 manieren, 101 manieren, 16 manieren, 31 manieren.

Blijkbaar willen wij mensen graag betere mensen worden dan we nu zijn. En het feit dat er zoveel over geschreven wordt, laat zien dat het antwoord niet zo eenvoudig is.

Hoe worden we betere mensen?

In de tijd van de Heere Jezus en de apostelen had het Jodendom daar een eenvoudig antwoord op: houd je aan Gods wetten.

God heeft Zijn norm bekendgemaakt. Als we die gehoorzamen, als we leven volgens Zijn geboden, dan worden we betere mensen.

Dat is de theorie.

Maar in de praktijk ontdekte Israël dat zelfs met die volmaakte norm van Gods wil het niet lukte om werkelijk beter te leven.

In zijn brief aan de gemeente in Rome laat Paulus aan de Joodse gelovigen zien dat zij de wetten van het Oude Testament niet moesten opleggen aan gelovigen uit de heidenen.

Deze Joodse christenen wilden dat alle volgelingen van de Heere Jezus zich zouden laten besnijden, zich aan de voedselwetten zouden houden en de sabbat zouden vieren. Ook de niet-Joden moesten dat doen.

Hun diepgewortelde overtuiging was: "Hoe kun je een goede volgeling van Jezus zijn als je onze leefregels en onze moraal niet volgt?"

Maar zelfs de Joden zelf, waren er nooit in geslaagd God werkelijk te gehoorzamen door middel van de wet. De wet had hen geen betere mensen gemaakt. Waarom zou je die dan aan anderen opleggen?

De Thora had Israël nooit tot betere mensen gemaakt. Niet omdat Gods wet verkeerd was, maar omdat Israël, net als de hele mensheid, besmet was met de ziekte die zonde heet.

Zonde – de aangeboren én aangeleerde neiging om onze eigen weg te gaan – werkt in ons allemaal. Daardoor kunnen wij uit eigen kracht geen betere mensen worden. We kunnen onszelf niet aan onze eigen haren uit het moeras trekken.

1. Geen veroordeling

Moeten we dan altijd met ons zondige hart blijven rondlopen? Moeten we ons altijd voelen als die "ellendige mens," gevangen onder de macht van de zonde en de dood?

De gedachte dat we onszelf niet kunnen verbeteren, kan behoorlijk ontmoedigend zijn.

Maar dat hoeft helemaal niet. Paulus begint Romeinen 8 juist met een geweldige bemoediging:

"Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn." (Romeinen 8.1)

Over het woord 'veroordeling' – in het Grieks *katakrima* – zegt de gereformeerde theoloog F.F. Bruce dat het niet alleen het oordeel betekent, maar ook de straf die daarop volgt.

Met andere woorden: wie in Christus is, hoeft geen straf meer uit te zitten alsof hij nooit vergeving heeft ontvangen en nooit uit de gevangenis van de zonde is bevrijd.

Onze zonden zijn vergeven. De Heere Jezus heeft eens en voorgoed met de zonde afgerekend.

Als wij door het geloof in Hem zijn, in onze ark van behoud, dan veroordeelt God ons niet meer. Wanneer Hij naar ons kijkt, ziet Hij de Heere Jezus Christus.

Dat is geweldig nieuws.

Dit gaat over ons. Door het geloof zijn wij in Christus Jezus.

Daarom mogen wij vol vertrouwen met Paulus zeggen: "Zo is er dan nu geen veroordeling."

En let op, als de Heere Jezus mij niet veroordeelt, dan zal ik jou ook niet veroordelen.
En als jouw Heere mij niet veroordeelt, dan is het ook niet jouw taak om mij te veroordelen.

In de gemeente van Christus mogen we deze bevrijdende waarheid nooit vergeten.

Maar de Heere doet meer dan alleen onze zonden vergeven.
Hij maakt ons ook werkelijk tot nieuwe mensen.

2. De gave van de Heilige Geest

Hoe doet Hij dat?

Paulus legt dat uit door het christelijke leven te vergelijken met de reis van Israël uit Egypte naar het beloofde land.

In Romeinen 6 vergelijkt Paulus de uittocht uit Egypte met onze doop. Door onze doop heeft de Heere Jezus ons gered uit het Egypte van de zonde en ons gebracht in Gods nieuwe wereld.

Nadat Israël door de Rode Zee was gegaan en apart was gezet als Gods volk, gaf de Heere hun op de Sinaï Zijn goede en volmaakte wet.

Die goede wet maakte meteen duidelijk dat Israël niet beter was dan andere volken. Ze maakte ook duidelijk dat wij mensen niet vanzelf goed zijn en alleen maar wat goede regels nodig hebben.

De wet liet Israël – en ook ons – zien dat zelfs een volmaakte omgeving en een volmaakte wet ons nog geen betere mensen maken.

Daar is iets veel krachtigers voor nodig. Zelfs de beste omstandigheden en de beste kennis van Gods wil zijn niet genoeg.

Wat gaf God Israël daarom nog meer in de woestijn, nadat Hij hen uit Egypte had bevrijd en nadat Hij Zijn wet had gegeven?

Hij gaf hun ook de tabernakel. Dat was de plaats waar verzoening voor de zonden plaatsvond. Maar het was ook de plaats waar God Zelf woonde.

's Nachts rustte Zijn heerlijkheid als een vuur op de tabernakel, overdag als een wolkkolom.

Wat was die heerlijkheid van God?
Dat was de Heilige Geest. God Zelf.

En juist Gods aanwezigheid maakt het verschil in ons leven.

In Romeinen 6 heeft Paulus uitgelegd dat wij door de doop een nieuw leven met God hebben ontvangen.

In Romeinen 7 heeft hij laten zien dat de wet Israël niet in staat stelde God werkelijk te dienen.

En nu beschrijft hij in Romeinen 8 de komst van de Heilige Geest.

God is met ons. De Heere Jezus is onze oplossing. Door Zijn Heilige Geest maakt Hij ons tot nieuwe mensen.

God vernieuwt ons leven. Door Zijn kracht kunnen wij Hem nu al dienen.
Misschien nog niet volmaakt, maar wel echt.
Hij maakt ons steeds heiliger. In de theologie noemen we dat heiliging.

Dat proces gebeurt niet omdat we een wetboek hebben, maar omdat de Heilige Geest – God Zelf – in ons woont.

De wet laat zien wat God van ons vraagt. Dat is belangrijk. Maar het is de Heilige Geest Die ons ook de kracht geeft om te doen wat God van ons vraagt.

Hij omringt je.

Hij vervult je leven.

Hij werkt voortdurend in je hart en in je gedachten om je te bewegen Gods wil te doen.

Hoe gaan we dan om met de zonde? Hoe raken we die hardnekkige ziekte kwijt die zowel voortkomt uit onze gevallen natuur als uit onze verkeerde gewoonten?

De Geest van God is hier, in de gemeente en in jouw leven, om je in staat te stellen voor God te leven.

Dat is het goede nieuws.

Wij kunnen werkelijk betere mensen worden. Mensen die leven door de Geest.

Dat is precies wat God eeuwenlang aan Israël had beloofd.
Hij had beloofd Zijn Geest uit te storten over Zijn volk.

Hij had beloofd Zijn wet in hun hart te schrijven, zodat zij eindelijk werkelijk hun hemelse Vader zouden gehoorzamen.

Al die beloften zijn vervuld met Pinksteren. En ze worden nog steeds vervuld in ons, die door de Heere Jezus Christus vervuld zijn met de Geest van Christus.

Gods Geest is aan het werk in jou. Hij helpt ons om minder op onszelf gericht te zijn, minder bezig te zijn met het bevredigen van onze eigen verlangens en behoeften, en juist meer gericht te zijn op God en op het dienen van onze naaste in liefde.

3. Twee manieren van leven

De Heilige Geest is aan het werk in jouw leven. Hij trekt je steeds dichter naar God toe. Dat doet Hij, ook als je je daar niet altijd van bewust bent. Hij brengt je naar de kerk. Hij scherpt je geweten aan. Hij laat je voelen dat het niet goed is wanneer je tegen Gods wil ingaat. En Hij geeft je vreugde wanneer je de Heere gehoorzaamt.

Het werk van de Heilige Geest heeft dus een objectieve kant: het is God Zelf Die in jou werkt.

Maar tegelijk vraagt de Heere ook onze bewuste medewerking. Wij hebben ook een verantwoordelijkheid. Wat moeten wij dan doen?

God gebruikt middelen om in ons te werken. De Heilige Geest gebruikt het Heilig Avondmaal, vrienden, gebeurtenissen in ons leven, een goed boek. En God gebruikt ook Zijn geschreven Woord. En daar hoort ook... de wet bij.

Een wet die wij niet afwijzen, maar liefhebben. Een goede wet.

Maar de verandering in ons leven ontstaat niet doordat we voortdurend op de wet gericht zijn. Ze ontstaat doordat we op God gericht zijn. Op de Geest van God, Die in ons werkt en ons vormt naar wat God wil dat wij zullen zijn.

Ik herinner me nog dat ik op de Sinaïberg in Egypte was. We waren 's middags naar boven gelopen. Toen het donker werd, moesten we weer afdalen over een ruig, ongelijk en donker pad. Dat was behoorlijk moeilijk.

Hoe loop je zo'n pad zonder steeds te struikelen?

Het helpt helemaal niet om voortdurend naar het pad te blijven kijken. Als je alleen maar bezig bent met iedere stap die je moet zetten, raak je juist uit je ritme en struikel je des te eerder.

Zo is het ook in het geestelijke leven. Als we alleen maar bezig zijn met onszelf en met de vraag hoe wij betere mensen kunnen worden, helpt dat uiteindelijk maar weinig.

Het is veel beter om omhoog te kijken. Niet steeds naar beneden, maar ervoor te zorgen dat je het licht blijft zien. Richt je ogen op de Heere. Dan wordt de weg gemakkelijker.

Wanneer we ons voortdurend richten op wat we moeten doen, wat we moeten veranderen en hoe we betere mensen moeten worden, wanneer we alleen maar naar de wet kijken, dan zien we vooral onze eigen tekortkomingen.

Maar wanneer we ons richten op het Licht, op de Heere Jezus Christus, op God de Vader en op het werk van de Heilige Geest in ons, dan worden we steeds meer gevormd naar het beeld dat God voor ogen heeft.

Hij is werkelijk aan het werk in jou. Hij wil je zegenen en je veranderen.

Dat is vaak een langzaam en soms ook pijnlijk proces. Ja. Maar het is een proces dat we doormaken als mensen die al vergeven zijn. Het is geen weg om God te bereiken; het is een weg die we gaan terwijl God al aan onze kant staat.

De Heilige Geest moedigt je in dat leerproces steeds weer aan.

Iedereen die gelooft in de Heere Jezus Christus heeft de Geest van Christus ontvangen. In ieder die gelooft, is God aan het werk. In ons allemaal vernieuwt Hij het leven. In ons allemaal drijft de Geest van God ons ertoe om Gods wil te doen: Hem lief te hebben en onze naaste lief te hebben.

Conclusie

De kerkvader Johannes Chrysostomus zegt in zijn Homilie over Romeinenbrief, bij hoofdstuk 8:

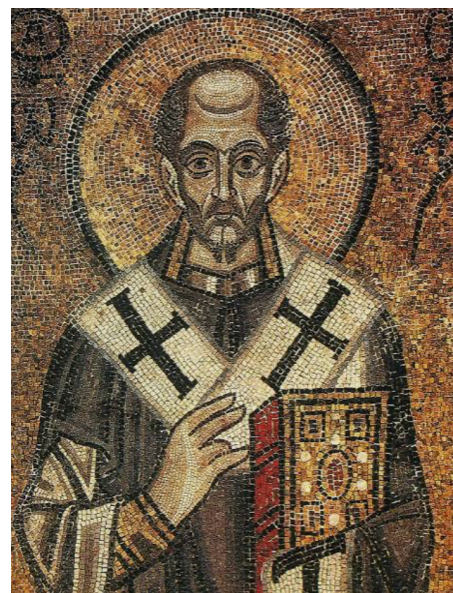
Wie de Geest in zich heeft, wat zou hem nog ontbreken? Door de Geest behoort hij Christus toe en bezit hij Hem. Hij deelt in de eer van de engelen. Door de Geest is het vlees gekruisigd. Hij proeft de vreugde van het onsterfelijke leven, heeft het onderpand van de toekomstige opstanding ontvangen en gaat met grote kracht vooruit op de weg van de deugd.

Daarom moet onze aandacht niet in de eerste plaats uitgaan naar de strijd tegen de zonde, of naar het voortdurend voor ogen houden van Gods wet.

Onze aandacht moet gericht zijn op de Heere Jezus Christus.

Ons verlangen moet zijn dat de beker van ons leven steeds opnieuw gevuld wordt met de Heilige Geest.

Paulus zegt in Romeinen 12 dat wij onszelf aan God moeten aanbieden als een levend offer. Dat is onze verantwoordelijkheid. Dat doen wij iedere week wanneer wij het Heilig Avondmaal vieren.

In de Heere Jezus Christus hebben wij alles ontvangen wat wij nodig hebben om voor God te leven.

In Hem hebben wij de kracht ontvangen om God lief te hebben en elkaar lief te hebben. En om niet toe te laten dat iets ons verwijdert van God of van Zijn andere kinderen.

Door Christus en door de Heilige Geest kunnen wij werkelijk betere mensen worden.

Laten wij daarom bidden:

Kom, Heilige Geest, vervul mijn leven opnieuw. Verdrijf het kwaad uit mijn hart en leid mij om U steeds meer te dienen.

+In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.